

quasi nullo resistente, disposerunt, viris ac mulieribus, quos invenire potuerunt, ad suum servitium reservatis. Quibus Liutbertus Archiepiscopus & Heimrich Comes, aliquae nonnulli insperate supervenerunt, & plurimis prostratis, ceteros in quamdam munitiunculam fugere compulerunt, frugibus, quas congregaverant, sublati. Cumque diu obseeli & fame fatigati manum conferere non auderent, nocte quadam fuga lapsi sunt. Gotafrid Nordmannus, qui Christianus effectus, fidem Imperatori & Christiano populo se fervaturum esse sacramento firmavit, fidem mentitus, exercitum non modicum de sua gente congregavit, & per alveum Rheni fluminis ascendere, & plurima loca sua ditioni subjugare disposuit; quod dum mediante mense Majo facere instituisset, Deo renuente, perfidere non potuit. Nam ab Heimricho aliisque fidelibus Imperatoris ad colloquium invitatus, & infidelitatis corruptus, cum eos convitiis variisque ludibris exacerbaret, occisus est, & omnes, qui cum illo erant, Domino illi condignam infidelitatis suæ mercedem retribuente. Nordmanni autem ab eo invitati, nescientes quid factum erat, in Saxoniam prædatum ire pergebant; quibus cum pauci Saxones occurserint, & tantæ multitudini rebellarre timuerint, terga verterentur. At illi longo spatio a suis navibus remoti, fugientes perfecuti sunt, quasi eos essent comprehensuri. Interea Frisiones, qui vocantur Desarbenzon, quasi a Domino destinati, (13) prævallis, ut eis est consuetudo, naviculis vecti supervenerunt; & eos a tergo impugnare coepérunt; quod cum vidissent Saxones, qui prius fugerant, reversi sunt, & graviter eis repugnando insistebant (14), ingratumque est præsum ex utraque parte contra Nordmannos. Tanta denique in eos Christiani cæde baccatii sunt, ut pauci de tanta multitudine relinquerentur. Quibus gestis idem Frisiones eorum, naves invaserunt, tantumque Thesaurum in auro & argento, variaque suppellestile repperunt, ut omnes a minimo usque ad maximum divites efficerentur. Hugo Hlutharii Regis filius, cuius fororem prædictus Gotafrid duxit uxorem, insimulatus est apud Imperatorem, quod ejusdem conspirationis Gotafridi contra Regnum Imperatoris, fautor existeret. Quamobrem ad Imperatorem vocatus, & noxa convictus, lumine oculorum unâ cum avunculo suo privatus est, & in Monasterium Sancti Bonifacii apud Fuldam retrusus, finem suæ habuit tyrannidis. Ceteri vero, qui cum eo erant, equis, & armis, ac vestibus spoliati, vix nudi evaferunt. Imperator cum suis apud Francofurtum colloquium habuit, missisque Romanam nuntiis, Hadrianum Pontificem invitavit in Franciam. Voluit enim, ut fama vulgarbat, quosdam Episcopos irrationaliter depolare, & Bernhartum filium suum ex concubina heredem Regni post se constituere; & hoc quia per se posse fieri dubitavit, per Pontificem Romanum quasi Apostolica auctoritate perfidere disposuit. Cuius fraudulenta consilia Dei nutu dissipata sunt. Nam Pontifex Romanus ab Urbe digressus, & (15) Heridano flumine transito, vitam præsentem finivit, sepultusque est in Monasterio Nonnularum.

A Quod cum Imperator comperisset, contristatus est valde, eo quod in tali negotio voti compos effici non potuit. Post paucos verdi dies Mogontiacum vénit, & inde Wormatiam, ibique cum Episcopis & Comitibus Galliarum habita colloquione, in Bajoriam profectus est, ibique Natalem Domini celebravit. Romani, Pontificis sui morte comperta, Stephanum in locum ejus constituerunt. Unde Imperator iratus, quod eo inconsulto ullum ordinare præsumferunt, misit Liutvardum, & quosdam Romanæ Sedis Episcopos, qui eum depoerent; quod perfidere minimè potuerunt. Nam prædictus Pontifex Imperatori per Legatos suos plus quam XXX. Episcoporum nomina, & omnium Presbyterorum & Diaconorum Cardinalium, atque inferioris gradus personarum, nec non & Laicorum. Principum regionis scripta destinavit, qui omnes unanimiter eum elegenterunt, & ejus ordinationi subscripterunt.

DCCCLXXXVI.

M Ense Februario exercitus Orientalium Francorum missus est contra Nordmannos in Galliam juxta Parisios consentes, qui in itinere propter imbrum inundationem, & frigus immensos, non modicum equorum suorum perperci sunt damnum. Cum autem illuc pervenissent, Nordmanni rerum omnium abundantiam in munitionibus suis habentes, manum ut eis conferere nec voluerunt, nec ausi sunt. Igitur diebus Quadragesimæ, & usque ad tempus Rogationis inani labore consumtis, excepto quod Heimrich quosdam extra munitionem inveniens occidit, equis & bus plurimis inde sublati, redierunt in sua. Interea Hugo, & Gozilus Abbes, & Duces præcipui Galliae regionis, in quibus omnis spes Gallorum contra Nordmannos posita erat, defuneti sunt. Unde Nordmanni audacieores effecti, & de sua munitione egressi, omniq[ue] regione potiti, venationes & variis ludos nullo prohibente exercebant. Optima pars Montonia Civitatis, ubi Frisiones habitabant, post medianam Quadragesimam mense Martio conflagravit incendio. Mense vero Majo, Junio, atque Julio tanta vis imbrum diu notwithstandinge fine intermissione cœlitus lapsa est, ut nullus ævi praefatis tantam aquarum abundantiam se videbat fateatur. Unde flumina in diversis locis intumescentia frugibus variis extiteri pernoxia. Nam Rhenus alveum suum egressus cuncta loca sibi contigua ab ortu suo usque ad introitum maris omnibus frugibus, & lino, & foeno evacuavit. Padus quoque in Italia similia fecisse perhibetur. Mense Iulio Imperator cum suis colloquium habuit in urbe Metensi, & inde contra Nordmannos profectus est. Ubi dum aliquanto tempore moraretur, Heinrich Comes à suis defertus, & ab hostibus circumdatu occiditur. Interea Sigifrid cum magna multitudine Nordmannorum ceteris, qui ibi residebant, auxilium latratus vénit, ac Christianis magnum intulit metum. Unde Imperator perterritus, quibusdam per Burgundiam vagandi licentiam dedit, quibusdam plurimam promisit pecuniam, si à

Re-

(13) Ita quidem ibi scriptum est, sed legendum est parvissimum.

(14) Ita quidem ibi scriptum est, sed legendum est integratumque est. Ita Lambecias. Sed nam

potius ingratumque est, phrasē defuncta ē divinis Scripturis ē

(15) Heridano pro Eridano. Eridanus autem idem est atque Padus fluvius.